

som alvorligt kan hæmme Genomstillingen og Genopbygningen, og hos Arbejdsgiverne for at de skal afstaa fra at hæve Priserne, som danner et Index for den økonomiske Ligevægt.

Det er imidlertid ogsaa nødvendigt for at besværges Inflationsfaren, at Produktionen øges i hurtigere Takt, og at der drages Omsorg for en bedre Fordeling af Produktionsmidler og Varer, i hvilken Forbindelse der peges paa, at Afviklingen af den internationale og nationale Kontrol over Produktionsmidler og Raavarer er skredet hurtigere frem end den Genopbygning af Produktionen, med hvilken den burde have fulgt Skridt.

Rapporten gennemgaar derefter i Hovedtræk den økonomiske og beskæftigelsesmæssige Udvikling i en Række af de mere betydende Lande, i hvilken Forbindelse det for Europas Vedkommende noteres, at i Europa er det kun i Storbritannien, Danmark, Sverige og Schweiz, at Fødevarer-situationen kan betegnes som nogenlunde tilfredsstillende.

I det følgende Kapitel om Planlæggelsen af Beskæftigelsen understreges det først, at den beskæftigelsesmæssige Overgang fra Krig til Fred er foregaaet forholdsvis glat, og at Verden allerede nu staar Ansigt til Ansigt med Fremtidens lang-Tids Beskæftigelsesproblemer.

Der redegøres dernæst for Tilbageførelsen af Arbejdskraft fra de væbnede Styrker og Krigsindustrien til Fredstidsproduktion i Tidsrummet Juni 1945 til Juni 1946. I Storbritannien var over 50 pCt. af den arbejdende Befolkning i de væbnede Styrker og i Krigsproduktionen, og i U.S.A. og Canada var det tilsvarende Tal ca. 40 pCt. Demobiliseringen og Overførelsen af Arbejdskraft fra Krigs- til Fredsproduktion er foregaaet i et meget stærkt Tempo. I Maj 1946 var 11.400.000 Krigsdeltagere i U.S.A. demobiliseret, og i Storbritannien blev 3 Mill. Mænd og Kvinder frigjort fra de væbnede Styrker i Tiden Maj 1945 til Maj 1946.

Selvom de første Faser af Genomstillingen fra Krig og Krigsproduktion til Fred og Fredsproduktion er gennemløbet uden alvorlige Beskæftigelseskriser i et større Antal Lande, fæstner Opmærksomheden sig i stigende Omfang ved Nødvendigheden af en mere gennemgribende Planlægning inden for Arbejdsmarkedets Rammer, og Rapporten gennemgaar en Række af de Spørgsmaal, som melder sig i denne Sammenhæng.

Først fremhæves Betydningen af en mere detaljeret Viden om Beskæftigelses Omfang og Sammensætning, og Rapporten understreger Nødvendigheden af at opstille ikke blot et finansielt Budget for hvert Land, men ogsaa et Arbejdskraftbudget.

Dernæst rejses Spørgsmaalet om en Placering af industrielle Virksomheder under Hensyntagen til det stedlige Udbud af Arbejdskraft, i hvilken Forbindelse der henvises til Erfaringerne fra Storbritannien, New Zealand og andre Lande.

Arbejdskraftens geografiske Bevægelighed undersøges, herunder Arbejdsanvisningens Funktioner, og Rapporten hævder, at den naturlige Modvilje, som mange Arbejdere nærer mod at skifte Opholdssted, muligvis kan afsvækkes, saafremt Arbejdsanvisningen raader over et Personale, som kan yde ikke blot erhvervsmæssig Vejledning, men ogsaa personlig Raadgivning, og som har Tid og Vilje til at gøre dette. Det er vigtigt, at der kan ydes Pengehjælp til Arbejdere, som skal flytte, ligesom man maa have Opmærksomheden henvendt paa Boligsørgsmaalet.

Endelig undersøges mere kortfattet Arbejdsløshedsunderstøttelsens Indvirkning paa Arbejdskraftens Bevægelighed i Henseende til Sted.